

Ebi's

Verhaallijn

DAVIDS VRIENDEN

Er was eens, in een gezellige buurt vol gelach en spel, een jongen die David heette, en hij had de grootste, mooiste glimlach die je je kon voorstellen. Maar op een dag had David groot nieuws te delen met zijn vrienden.

“Raad eens, allemaal?” Riep David uit, terwijl zijn ogen schitterden van opwinding. “We gaan met ons hele gezin op avontuur! We gaan helemaal naar Israëel!”

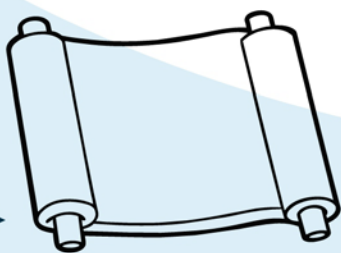
Zijn vrienden waren zo verrast dat hun adem even stokte, hun ogen werden groot van verbazing. “Israëel? Wow, dat is zo ver weg!” zeiden ze toen ze zich verre landen en nieuwe avonturen voorstelden.

David knikte opgewonden, vol enthousiasme. „Ja, is het niet fantastisch? Israëel is een bijzondere plek voor Joodse mensen zoals wij. Het is waar onze voorouders woonden en nu is het onze beurt, om deze ongelooflijke reis te maken!”

Zijn vrienden gingen om hem heen staan. “Maar waarom Israëel?” vroegen ze, de nieuwsgierigheid stond op hun gezichten te lezen.

David glimlachte, klaar om de geheimen van zijn afkomst te delen. “Nou, weet je, zoals elk land zijn eigen speciale plek heeft voor zijn volk, is Israëel een speciaal thuis voor Joden. God beloofde het ons heel lang geleden, en nu is het tijd voor ons gezin om daarnaar terug te gaan.”

Terwijl David de geschiedenis en de betekenis van hun reis uitlegde, luisterden zijn vrienden met grote ogen van verwondering, heel geconcentreerd, alsof het het spannendste avonturen verhaal was, dat

Ebi's

Verhaallijn

ze ooit hadden gehoord. Vooral toen hij Jeruzalem noemde, de hoofdstad van Israël en Bethlehem en Jericho. Het herinnerde hen aan de Bijbelverhalen die ze hadden gehoord.

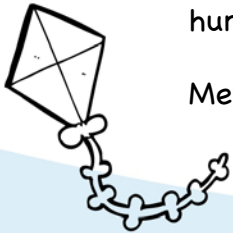
“En weet je!” vertelde David verder, zijn stem vol enthousiasme. “In Israël spreken we een hele nieuwe taal genaamd Hebreeuws! Het is alsof je een geheime code ontgrendelt voor een hele nieuwe wereld vol mogelijkheden!”

Zijn vrienden juichten, waren blij met de gedachte dat ze mee konden leven met hun dierbare vriend, die een nieuwe taal ging leren en daarmee een nieuw land kon gaan verkennen.

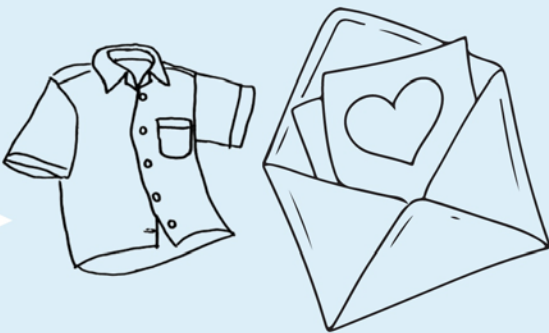
Terwijl de dagen voorbij vlogen, kwamen Davids vrienden bij hem om hem te helpen om zijn koffer in te pakken en te delen in de bitterzoete opwinding van zijn vertrek. Elk voorwerp dat David inpakte, had een speciale herinnering en zijn vrienden kozen vol enthousiasme cadeaus als souvenir aan hem.

Door tranen en gelach vierden ze hun vriendschap en de ongelooflijke reis die David gauw zou ondernemen. En toen ze afscheid namen, wisten ze dat het niets zou uitmaken hoe ver ze bij elkaar vandaan zouden zijn; hun vriendschap zou altijd zo sterk blijven als nu.

Met omhelzingen, gelach en beloften om brieven te schrijven vol met verhalen van hun avonturen, nam David afscheid van zijn vrienden, zijn hart vol dankbaarheid voor de liefde en steun die hem omringden.

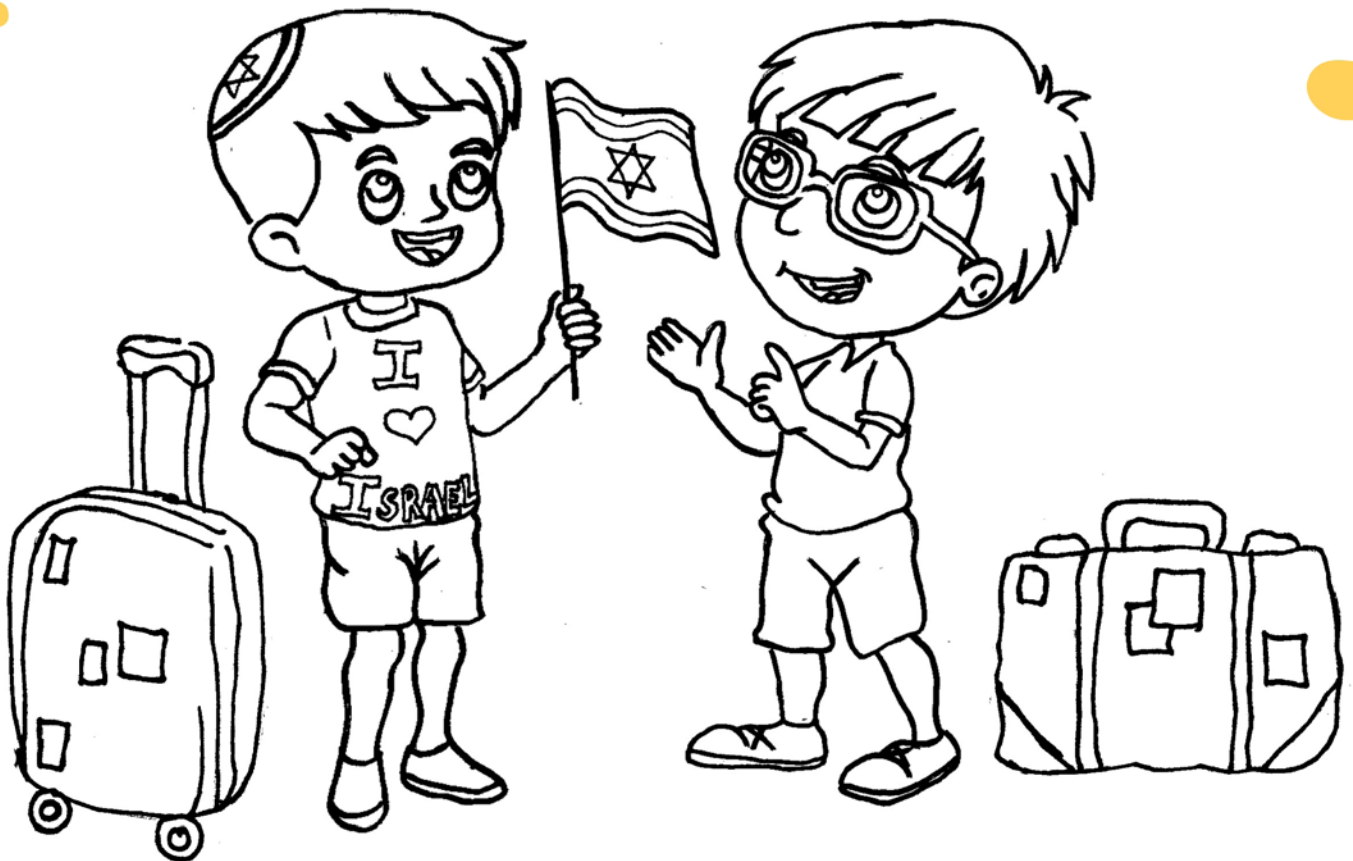
En toen hij aan zijn reis naar Israël begon, wist hij dat waar het leven hem ook naartoe bracht, hij altijd dierbare herinneringen aan zijn vrienden zou hebben aan de speciale momenten die ze samen gehad hadden. Want in hun hart zouden ze altijd verbonden zijn, hoe ver ze ook bij elkaar vandaan waren.

Ebi's

KLEUR IN

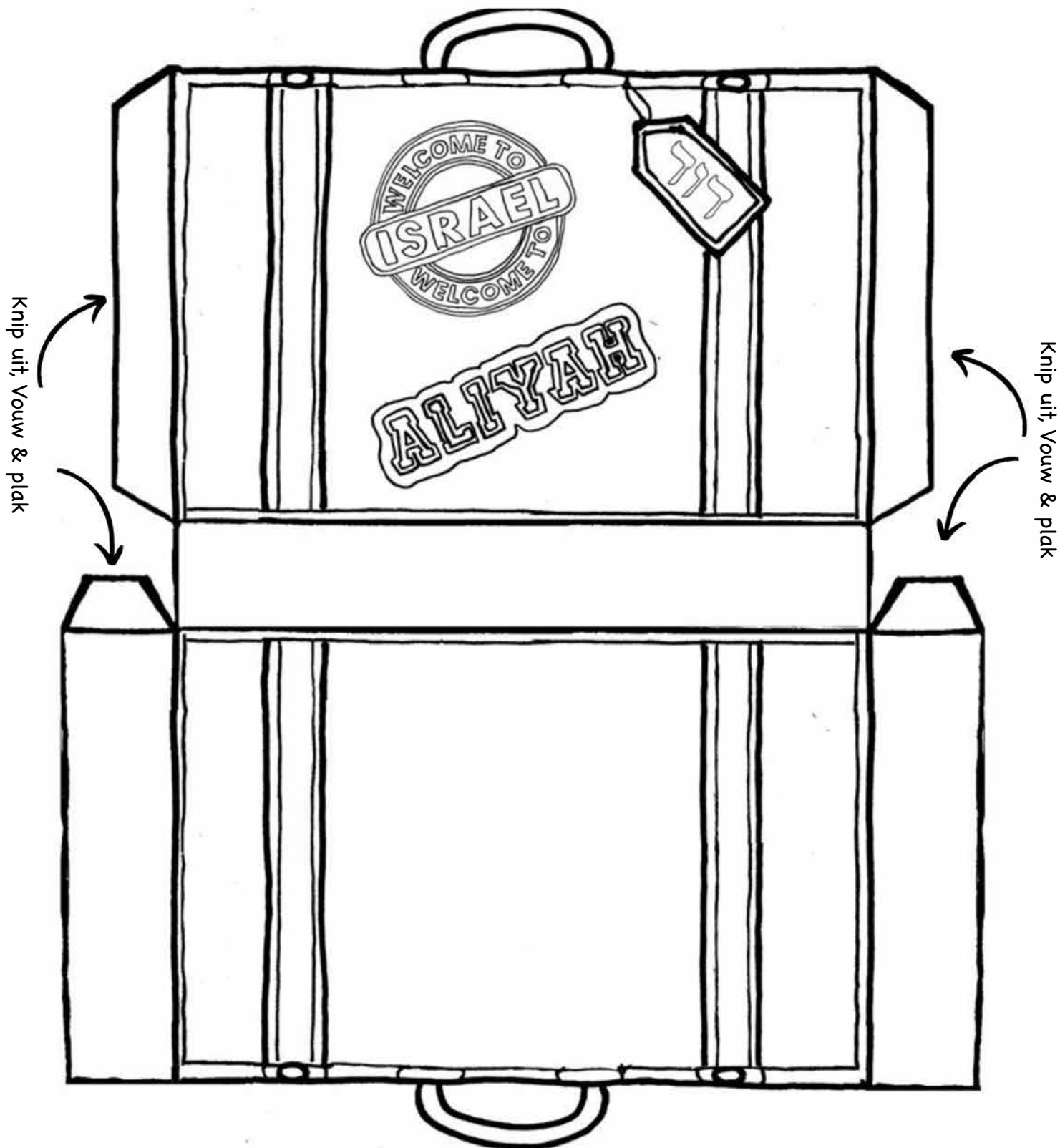
"Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen." - Ezechiël 36:24

Ebi's

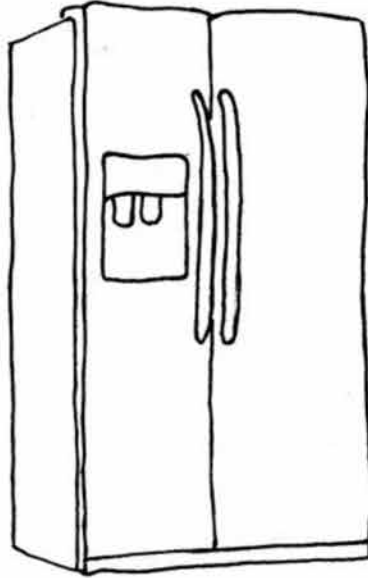
WERKBLAD

Welke voorwerpen moet David in zijn koffer doen?
Knip de koffer uit, doe lijm aan de zijkanten en maak je koffer.
Kleur en knip de voorwerpen uit die David moet inpakken.

Ebi's

WERKBLAD

Knip uit

